

Ma az iparkamara, holnap az agrárkamara?

Tisztelt Megyei Kereskedelmi és Iparkamara!

Mint egy egészségügyi gazdálkodó szervezet ügyvezető igazgatója reagálok a cégem kamarai hozzájárulás befizetésének elmaradását nehezményező .../KIK ügyszámú levelükre.

Nem szenvedek rangkorságban, de írhattam volna vezérigazgatót is, csak hogy karikírozzam vállalkozói helyzetem fonákságát. Az én cégem egy rám erőltetett kényszer szüleménye, és szeretném leszögezni azt is, hogy sem kereskedő, sem iparos nem vagyok!

Gyermekorvos vagyok, aki semmi mást nem szeretne, mint gyógyítani, és ebből a hivatásszerűen végzett, magasan kvalifikált, az orvosi szakma szabályainak megfelelően gyakorolt szellemi szabadfoglalkozásból, illetve annak társadalmi hasznosságát tükröző anyagi elismeréséből viszonylag tisztességesen megélni.

A cégem két főből áll (de csak azért, mert társas vállalkozáshoz egy fő kevés): én a cégvezető és a feleségem, aki azt fogadta szegény, hogy jobban-rosszban mellettem áll. Természetesen még költségtakarékosabb lenne a cég, ha ő lenne az asszisztens is, de hát ő a nemzet napszámosaként tanárkodik. Ezért a cég harmadik munkatársául alkalmaznom kell egy asszisztens kollégánót is.

Miután a házi gyermekorvosi praxis területi ellátási kötelezettséggel közfeladatot lát el, a feladatot közpénzből finanszírozza az Országos Egészségbiztosítási Pénztár. Én a tevékenységem kapcsán semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytatok, mert nem értek hozzá, mert nem ezt vállaltam az orvosi diplomám megszerzésekor, mert az elvonná a figyelmemet az orvosi esküben vállalt feladatoktól. Gondolom nem minősül komoly gazdasági tevékenységnek a rendelő toalett-papír-készletének és kézfertőtlenítőszer-igényének beszerzése sem. A beteg nem fizet az általam nyújtott szolgáltatásért, a „gazdálkodó” szervezet bevétele az OEP-finanszírozás függvénye. Nincs jogunk a beszerzéseink után áfát visszaigényelni, és az áfát nincs mire továbbhárítsuk. De fizetjük az iparűzési adót, pedig nincs nettó árbevételünk, csak költségvetésből származó finanszírozásunk, mégis ebből számítják az adónkat, nem pedig a gazdasági tevékenységünk eredményéből. Ezzel persze elismerve, hogy ezekben az orvosi cégekben többnyire nincs is gazdasági tevékenység...

Nem akarom tovább ragozni, de amióta a házi orvosi vállalkozások létrejöttek, azóta látható, hogy működésük illetve működési feltételeik számos ponton eltérnek a többi gazdálkodó szervezettől. Évek óta mondjuk, de csak nem akarja meghallani senki.

Tagja vagyok a Magyar Orvosi Kamarának. Gondolom nem meglepő, hisz' kötelező, enélkül orvosi tevékenységet nem is folytathatnék. Ez valahol rendben is van. De bocsánat, milyen észérvet tudnak felhozni amellett, hogy nekem szükségem lenne arra, hogy az Önök kamarájának is tagja legyek? Rosszul fogalmazok, nem kell hogy tagja legyek a Kereskedelmi és Iparkamarának csak regisztrációs díjat kell fizetnem. De miért is? Tudom a kormányrendelet miatt, de komolyan, miért is? Miért akar regisztrálni engem az Iparkamara? Regisztrálhat, ha nincs jobb dolga, akár további helyeken (pl. Cégbíróság, mindenféle cégjegyzékek...) fellelhető céghatározataimat is szívesen megadom, nem kérek érte semmit, de miért fizessek én ezért?

Ja, azért, hogy az Iparkamara a törvényben meghatározott szolgáltatásokat részünkre „tértítésmentesen” (!?) nyújtsa? Hát bocsánat, a kötelező Orvosi Kamarai tagsággal ugyanez a szolgáltatás jár. Miért kellene ezt kétszer megfizetnem?

Miért nem egyeztet ebben a kérdésben a két kamara? Mert gondolom a 6-7 ezernyi házi orvosból nem egyedül én kifogásolom ezt az egész eljárást!

Azt hittem, hogy ez az egész csak egy félreértés, amire elég lesz egy év, hogy tisztázzák. Hisz úgy 10 éve is be akartak már léptetni minket, orvosokat az Iparkamarába, de akkor valamiért meggondolta magát a jogszabályalkotó. Most azonban úgy látszik, megint eljött az ő ideje.

Kérem, értsék meg, nem az összecszerűség zavar. Az elvek, az indokok nem világosak. Holnap az agrárkamara vagy az építészkamara fog előállni azzal az ötlettel, hogy bevételeit támogatandó, fizessünk nekik is regisztrációs díjat, vagy hozzájárulást? Talán egyeztetethetnének a házi orvosokat finanszírozó egészségbiztosítóval, hisz tulajdonképpen az általuk kezelt közpénzből kérnek hozzájárulást. Döntse el a finanszírozó annak jogszerűségét, hogy adhatok-e én Önöknek abból a pénzből egyáltalán.

Persze lehet, hogy egész méltatlankodásomnak csupán tájékozatlanságom az oka. De kérem, gondolják meg, szükségük van-e olyan támogatókra, akik támogatásuk fejében rögtön ennyi és ilyen megoldhatatlan problémával állnak elő, mint az iparűzési adó jogtalan kivetése, vagy az áfa-visszaigénylés kérdése az egészségügyi vállalkozások gazdálkodásában... Az Orvosi Kamara sem tudott megbirkózni ezekkel a kérdésekkel és tudják, hogy még hány ilyen kérdés feszül a magyar egészségügy működtetésében? Hiányzik ez Önöknek? Kell ez maguknak?

Tudomásom szerint a kamarák az azonos foglalkozást folytatók érdekvédelmi, önszervező és önvédő testületei. Miért kell egy ágazati kamarát a többi fölé helyezni? A törvényhozó gondolkodása abban a kérdésben sem érthető, hogy ha már ad kivételt a lehetőséget (a mezőgazdasági tevékenységet folytatók számára), miért nincsenek – sajátos helyzetükre való tekintettel – a kivételettek között az egészségügyi tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek is. Mi rosszul lobbiztunk?

Miért nem az Orvosi Kamara kapta meg azt a jogosítványt, amit a Kereskedelmi és Iparkamara? Mert akkor a hozzájárulásozat levonhatnák a kamarai díjamból. Tényleg, miért nem a kamarák intézik ezt az egészet egymás között? Ha az iparkamarának kevés a bevétele, miért nem kér a többi kamarától, mondjuk a tagsága arányában hozzájárulást? Mindjárt nem lenne ennyi kínos kérdése egy nagyszájú gyerekorvosnak.

Tisztelettel várom válaszukat:

BERÉNYI KÁROLY
gyermekorvos